Čj. R 10/2000 V Brně dne 24. 7. 2001

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 4. 2000 čj. S 2/2000-820/00-210 ve věci porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb., podal účastník řízení – společnost Wrigley, s. r. o., IČ 47 12 43 34, se sídlem Sokolovská 270, 190 00 Praha 9, ve správním řízení právně zastoupená na základě plné moci ze dne 15. 2. 2000 Mgr. Radkem Pokorným, advokátem, advokátní kancelář Pokorný, Wagner a spol., Krocínova 1, 110 00 Praha 1, jsem podle ustanovení § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona,

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 4. 2000 čj. S 2/2000-820/00-210

ve výrokové části pod bodem 1. **potvrzuji,**

ve výrokové části pod bodem 2. **potvrzuji,**

ve výrokové části pod bodem 3. **měním** takto:

3. Za porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ukládá společnosti Wrigley, s. r. o., IČ 47 12 43 34, se sídlem Sokolovská 270, 190 00 Praha 9, podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. h) a § 14 odst. 4 téhož zákona, pokutu ve výši

100 000,- Kč
(slovy: jedno sto tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže u České národní banky, pobočka Brno, č. účtu 3754-24825-621/0710, konst. symbol 1148, jako variabilní symbol se uvede kmenová část daňového identifikačního čísla účastníka řízení.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 10. 4. 2000 rozhodnutí čj. S 2/2000-820/00-210, v jehož 1. výrokové části deklaroval, že účastníci řízení – společnost Wrigley, s. r. o., IČ 47 12 43 34, se sídlem Sokolovská 270, 190 00 Praha 9 (dále jen „účastník řízení“ nebo Wrigley, s. r. o.“), a Ing. Alexej Dzurenda, IČ 14 43 97 35, Zahořany 123, 345 47 Zahořany, tím, že koncem roku 1998 uzavřeli v bodě 6 „Dohody o spolupráci mezi firmou Dzurenda Zahořany a Wrigley v roce 1999“ dohodu, která obsahuje pro Ing. Alexeje Dzurendu závazek „neprezentovat zboží Wrigley v maloobchodní síti, kde již probíhá na základě dohody Wrigley a jiných ambulantních firem kompletní servis“, čímž byl Ing. Alexej Dzurenda zavázán nedodávat žvýkačky Wrigley do maloobchodních prodejen zásobovaných jinými dodavateli, porušili zákaz uvedený v § 3 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 2 písm. c) zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb. (dále jen „zákon“ anebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“). Ve 2. výrokové části pak Úřad rozhodl, že účastníci řízení tím, že koncem roku 1998 uzavřeli v bodě 7 „Dohody o spolupráci mezi firmou Dzurenda Zahořany a Wrigley v roce 1999“ dohodu obsahující pro Ing. Alexeje Dzurendu závazek dodržovat při prodeji výrobků Wrigley doporučené velkoobchodní rabaty v rozmezí 7 - 10 %, porušili zákaz uvedený v § 3 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 2 písm. a) zákona. Za porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona Úřad účastníkovi řízení uložil podle ustanovení § 14 odst. 4 zákona pokutu ve výši 150 000,- Kč (výroková část 3.).

Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení včas rozklad.

Účastník řízení v závěru obsáhlého rozkladu shrnul své námitky v zásadě takto: zejména namítl, že Úřad nesprávně vyhodnotil důkazní materiál získaný v průběhu správního řízení, což mělo za následek i závažné pochybení v rámci právní kvalifikace. Úřad podle účastníka řízení zjevně vycházel ze skutečností, které byly prokázány pouze na základě výpovědí druhého účastníka řízení pana Ing. Alexeje Dzurendy a nebyly potvrzeny dalším dokazováním, přičemž nevzal v úvahu nejen zájem pana Dzurendy na přenesení potenciální odpovědnosti za porušení zákona na společnost Wrigley, s. r. o., ale ani jeho veskrze negativní vztah k této společnosti.

Účastník řízení poukázal na to, že Úřad při konstataci výroku nevzal v úvahu, že předmětná dohoda byla pouze výsledkem soukromé iniciativy pana Koči – zaměstnance společnosti Wrigley, s. r. o., na pozici ASM, který dle názoru účastníka nebyl oprávněn k uzavření dohod této závažnosti. Dále uvedl, že smlouva byla vytvořena naprostými právními laiky, přičemž ani jedna ze stran neměla motivaci k uzavření dohody, jež by směřovala k rozdělení trhu a stanovení cenového rozpětí, ale šlo jim pouze o smluvní spolupráci při vylepšení prezentace zboží na maloobchodních prodejnách. Záměrem tedy bylo včlenit do obsahu textu deklaratorně vyjádřené doporučení a nikoliv závazek, o čemž svědčí skutečnost, že v textu není obsažena žádná sankce za nedodržování tohoto ustanovení. Účastník řízení zdůraznil, že se jednalo o dohodu pouze s jedním z distributorů, kterých v té

době měl asi 140 a stalo se tak na základě zjevného omylu účastníků dohody vyvolaného nedostatkem odborných zkušeností. Podle účastníka řízení by měl Úřad řízení zastavit vzhledem k marginálnímu postavení pana Dzurendy na relevantním trhu, jehož následkem bylo minimální až nicotné potencionální ohrožení soutěže obsahem dohod v bodě 6 a 7 Dohody, a to zejména vzhledem k zásadě *de minimis*, kterou měl Úřad na tuto dohodu aplikovat.

Dále se účastník řízení vyjádřil k uložené pokutě s tím, že nesouhlasí s odůvodněním její výše, která je podle jeho názoru neoprávněně vysoká. Úřad uvedl jako přitěžující skutečnosti neprokázané nebo i zjevně nesprávné okolnosti a vůbec nevzal na vědomí jak situace vznikla a nezvážil všechny okolnosti. V této souvislosti uvedl případ odmítnutí vstupu pracovníkům Úřadu, kteří přišli dne 17. 2. 2000 do objektu firmy Wrigley, s. r. o., za účelem prověřování dokladů, kdy argumentoval nepřítomností odpovědných pracovníků.

Účastník řízení rovněž namítl, že se Úřad dopustil v rámci řízení řady procesních chyb k újmě účastníka, z nichž nejzávažnější byl podle jeho názoru postup Úřadu při získávání podkladů pro rozhodnutí spočívající zejména v tzv. ústních jednáních nebo jednáních, o nichž byly pořizovány pouze písemné záznamy a až poté došlo k protokolizaci svědeckých výpovědí již de facto vyslechnutých svědků, např. Ing. Alexeje Dzurendy, společnosti PEAL, s. r. o., a Jany Zapletalové. Tento postup podle mínění účastníka řízení poškodil jeho základní procesní práva, neboť takto získaný důkazní materiál měl být vzhledem ke své neobjektivnosti vyřazen z podkladů pro rozhodnutí, což Úřad ani na jeho návrh neučinil.

Závěrem rozkladu účastník řízení požádal předsedu Úřadu, aby jako odvolací orgán vydal rozhodnutí o zrušení rozhodnutí a zastavení správního řízení.

Správní orgán rozhodující v prvním stupni neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s § 57 odst. 2 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Dne 1. 7. 2001 nabyl účinnosti zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, který zrušil zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb. se řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních předpisů.

Podle ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu jsem napadené rozhodnutí včetně příslušného správního spisu přezkoumal v celém rozsahu a o námitkách účastníka řízení uvážil takto:

Správní řízení se společností Wrigley, s. r. o., bylo zahájeno pro možné porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže spočívající v dohodách účastníka řízení s jeho odběrateli o způsobu stanovení prodejní ceny, za kterou tito odběratelé dále distribuují zboží dodávané jim společností Wrigley, s. r. o. V průběhu správního řízení bylo Úřadem zjištěno, že účastník řízení uzavíral se svými odběrateli různé typy smluv a dohod, jejichž předmětem byla distribuce zboží značky Wrigley. Po zhodnocení podkladů, informací a svědeckých výpovědí jednotlivých soutěžitelů dospěl Úřad k závěru, že správní řízení neprokázalo, že účastník řízení uzavřel se svými distributory zakázané dohody ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona, s výjimkou nedatované „Dohody o spolupráci mezi firmou Dzurenda Zahořany a Wrigley v roce 1999“ (ve spisu l. č. 121-122, dále jen

„Dohoda“). Úřad Dohodu mezi Ing. Alexejem Dzurendou a společností Wrigley, s. r. o. posoudil jako vertikální dohodu, která obsahuje v bodě 6 ujednání mající charakter dohody o rozdělení trhu, pod sankcí ukončení spolupráce v případě jejího neplnění Ing. Alexejem Dzurendou, a v bodě 7 cenový závazek Ing. Dzurendy poskytovat svým odběratelům rabaty ve stanovené výši 7 – 10 %. Tyto dohody jsou podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona zakázané a neplatné, neboť vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže na relevantním trhu zboží, kterým je v daném případě, jak Úřad správně odůvodnil v napadeném rozhodnutí, trh žvýkaček, geograficky ohraničený okresy Klatovy, Domažlice, Tachov, Strakonice; z hlediska časového jde o trh trvalého charakteru.

Úřad pomocí poměrných ukazatelů (hustota obyvatel, rozložení maloobchodní sítě, její dosažitelnost apod.) vztahujících se k celostátnímu trhu, zjistil, že situace na vymezeném místním trhu je v zásadě shodná jako na trhu celostátním a kvalifikovaným odhadem dospěl k závěru, že účastník řízení na místním trhu obdobně jako na trhu celostátním dosahuje cca 80 i více procent, druhý účastník Ing. Alexej Dzurenda pak cca 13 i více procent (ve spise l. č. 298, 327-329). Při odhadovaném tržním podílu vycházel Úřad také z údajů poskytnutých účastníkem řízení o realizovaných dodávkách distributorům, kteří měli sídlo podnikání na vymezeném relevantním trhu a také z vlastního odhadu účastníka řízení o svém tržním podílu. Lze říci, že odhad tržních podílů obou účastníků řízení se velmi blíží skutečnosti.

Ustanovení § 3 odst. 4 písm. c) zákona za tzv. dohodu *de minimis* považuje, jestliže podíl na zásobování trhu daného zboží je menší než 5 % celostátního trhu nebo menší než 30 % místního trhu, jehož zásobování se účastníci dohody pravidelně účastní. Z dikce tohoto ustanovení je zřejmé, že pro posouzení, zda dohoda splňuje podmínku *de minimis*, je třeba vzít na zřetel podíly obou účastníků dohody, kteří pravidelně zásobují daný trh. Protože tržní podíl společnosti Wrigley, jedné strany dohody, činil, jak je shora uvedeno, cca 80 %, což účastník řízení nezpochybnil, nelze na daný případ pohlížet z hlediska ustanovení § 3 odst. 4 písm. c) zákona, neboť pro jeho aplikaci nejsou dány stanovené podmínky. Smysl ustanovení o dohodách *de minimis* v zákoně o ochraně hospodářské soutěže spočíval v ulehčení spolupráce mezi malými a středními podniky, nedosahujícími výrazný podíl na relevantním trhu. Za takovýto podnik bezpochyby nelze považovat jednoho z účastníků dohody - společnost Wrigley, s. r. o., s podílem na trhu výrazně převyšujícím hranici stanovenou v § 3 odst. 4 písm. c) zákona. Námitce účastníka řízení, že na zmíněné zakázané dohody měla být aplikována zásada *de minimis*, tudíž nemohu přisvědčit. Navíc pak dohody o ceně (ujednání v bodě 7 Dohody) mezi soutěžiteli na horizontální i vertikální úrovni, jsou vždy protiprávní a porušením zákona je již jejich samotné uzavření. V této souvislosti lze také podpůrně odkázat na postup Evropské komise, kdy podle Oznámení Komise pro dohody zanedbatelného významu (Official Journal C 372 ze dne 9. 12. 1997) je uvedeno, že aplikovatelnost článku 85 odst. 1 Smlouvy o založení ES) nemůže být vyloučena mj. pro vertikální dohody, jejichž cílem je stanovení prodejních cen distributorovi pro další prodej a rozdělení trhu, a to i tehdy, pokud by podniky splňovaly kriterium *de minimis* stanovené v Oznámení.

Jak vyplynulo z výpovědí druhého účastníka řízení Ing. Alexeje Dzurendy (ve spisu l. č. 212) a svědecké výpovědi zaměstnance společnosti Wrigley, s. r. o., Mgr. Bohumila Koči (ve spisu l. č. 277-278) účastník řízení aktivně zajišťoval dodržování Dohody prováděním kontrol prostřednictvím prodejních poradců v maloobchodech zásobovaných Ing. Alexejem Dzurendou. Je pravdou, že Dohoda neobsahovala žádnou sankci za nedodržování rabatového rozpětí stanoveného v bodě 7 Dohody. Absence sankce však není pro posouzení dohody z hlediska zákona rozhodné. Dohoda o rabatovém rozpětí má nesporně protisoutěžní charakter a podle výpovědi Ing. Alexeje Dzurendy jím byla plněna. Naproti tomu sankce za

nedodržování dohody byla výslovně stanovena v bodě 6, který stanovil, kde nesmí Ing. Alexej Dzurenda vyvíjet své podnikatelské aktivity, resp. stanovil zákaz dodávat žvýkačky Wrigley do maloobchodních prodejen, které již tímto zbožím zásobují jiní distributoři společnosti Wrigley, s. r. o. Sankci za neplnění bodu 6 pak Ing. Alexej Dzurenda podle své výpovědi chápal jako ukončení veškeré spolupráce s účastníkem řízení (ve spisu l. č. 276).

Pokud jde o námitky účastníka řízení vztahující se k oprávnění jeho zaměstnance pana Mgr. Bohumila Koči uzavřít předmětnou Dohodu, bylo v řízení zjištěno, že jmenovaný zaměstnanec, který ji jménem účastníka řízení účastníka řízení uzavřel s Ing. Alexejem Dzurendou, pracoval u účastníka řízení v pozici ASM (Area Sales Manager – oblastní vedoucí prodeje). Podle výpovědi Mgr. Bohumila Koči (ve spise č. l. 273) u společnosti neexistuje žádný standardní postup, interní směrnice či vzorová smlouva zabývající se problematikou uzavírání dohod o spolupráci s odběrateli a vše spadá do kompetence ASM. Nicméně podle ustanovení § 20 odst. 2 občanského zákoníku i v případě, že by zaměstnanec nebyl k uzavření takových dohod oprávněn či zaměstnavatelem pověřen, práva a povinnosti z tohoto právního úkonu právnické osobě vznikají, pokud se právní úkon týká předmětu činnosti právnické osoby, což je v tomto případě dáno, a tehdy, jde-li o překročení, o kterém druhý účastník nemohl vědět. O tom, že druhá strana dohody stěží mohla vědět a nevěděla, že Mgr. Bohumil Koča není oprávněn a zaměstnavatelem pověřen uzavřít předmětnou Dohodu, jak tvrdí účastník řízení, dokazuje výpověď Ing. Alexeje Dzurendy (ve spisu l. č. 213), který uvádí, že měl za to, že Mgr. Bohumil Koča je oprávněn uzavírat jménem účastníka předmětné dohody, což lze považovat za logickou domněnku Ing. Dzurendy s ohledem na pozici Mgr. Koči ve funkci oblastního vedoucího prodeje. Navíc bylo zjištěno, že z této Dohody obě smluvní strany (tedy i účastník řízení) plnily a naopak nebylo zjištěno, že by účastník řízení před zahájením správního řízení zpochybnil platnost Dohody tím, že ji uzavřel jeho zaměstnanec bez příslušného oprávnění či pověření. Ani těmto námitkám tudíž nemohu přisvědčit. Stejně tak nelze dát váhu námitkám, že dohody byly koncipovány právními laiky, neboť toto je pro posouzení protisoutěžního charakteru dohod z hlediska zákona irelevantní a jak shora uvádím, účastníkovi řízení i za tohoto stavu vznikají práva a povinnosti z dohod plynoucích za podmínek ustanovení § 20 odst. 2 občanského zákoníku.

K námitce účastníka řízení proti postupu Úřadu při získávání podkladů pro rozhodnutí ve věci po přezkoumání uvádím, že Úřad postupoval plně v souladu s ustanoveními § 11 odst. 1 písm. i) § 12 odst. 5 zákona o ochraně hospodářské soutěže i § 34 správního řádu. Při výsleších svědků podle ustanovení § 35 správního řádu byl pak vždy přítomen právní zástupce účastníka řízení, kterému bylo umožněno klást svědkům otázky. Pokud jde o námitku týkající se dodatečné protokolizace svědecké výpovědi již de facto vyslechnutého svědka Ing. Dzurendy, jak se domnívá účastník řízení, zde účastník směšuje dvě samostatná a odlišná správní řízení. Ing. Alexej Dzurenda byl vyslechnut jako svědek ve správním řízení čj. S 118/99 ve věci možného zneužití dominantního postavení společností Wrigley, s. r. o., které bylo zastaveno rozhodnutím ze dne 11. 5. 2000 čj. S 118/99-763/00-240. Vzhledem k tomu, že v průběhu správního řízení čj. S 2/2000 bylo s ohledem na zjištěnou Dohodu přiznáno procesní postavení účastníka řízení též Ing. Alexeji Dzurendovi, Úřad v zájmu úplného a spolehlivého zjištění skutečného stavu věci nařídil konání ústního jednání s novým účastníkem, v jehož rámci byl Úřadem dotazován na okolnosti uzavření dohod obsažených v bodech 6 a 7 předmětné Dohody. To, že svědecká výpověď, poskytnutá Ing. Alexejem Dzurendou v jiném řízení o možném zneužití dominantního postavení společností Wrigley, s. r. o., se stala součástí spisu v rámci shromažďování důkazů, jakož i výpovědi dalších osob uváděných v rozkladu účastníka řízení, nebylo pro posouzení věci rozhodné a Úřad z těchto

výpovědi také nevycházel, což dokladuje odůvodnění napadeného rozhodnutí, které se na tyto výpovědi neodvolává.

Po přezkoumání rozhodnutí včetně materiálů tvořících obsah správního spisu a námitek v rozkladu jsem posoudil věc jak jednotlivě, tak ve všech souvislostech. Dospěl jsem ve shodě se správním orgánem prvního stupně k závěru, že dohoda konkretizovaná v bodě 1. výroku rozhodnutí, je zakázanou a neplatnou dohodou ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona ve spojení s ustanovením § 3 odst. 2 písm. c) zákona o rozdělení trhu, kterou odběratel Ing. Alexej Dzurenda převzal závazek nevyvíjet své prodejní aktivity v území jiného odběratele společnosti Wrigley, s. r. o., a to pod sankcí ukončení spolupráce v případě, že závazek nebude jmenovaným plněn. Dohoda uvedená v bodě 2. výroku je pak podle ustanovení § 3 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 2 písm. a) zákona zakázanou a neplatnou dohodou o nepřímém určení ceny, neboť stanoví distributorovi povinnost dodržovat při dalším prodeji zboží určené rozpětí velkoobchodních rabatů.

Napadené rozhodnutí jsem přezkoumal i nad rámec námitek v rozkladu. V postupu Úřadu při vedení správního řízení a rozhodování jsem neshledal žádné skutečnosti, které by byly důvodem pro zrušení rozhodnutí a zastavení řízení, popřípadě pro zrušení rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání. Úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval skutkovou stránkou věci a uvedl, jakými úvahami byl veden při hodnocení shromážděných důkazů, o které opíral konstataci o porušení zákona účastníkem řízení. Postup Úřadu nebyl rovněž v rozporu s aplikací čl. 81 Smlouvy o založení ES ve znění Amsterodamské smlouvy a s navazujícími předpisy soutěžního práva ES v oblasti vertikálních dohod.

Závěrem přezkumu jsem zvážil námitky účastníka řízení ohledně výše uložené pokuty. Na základě ustanovení § 14 odst. 4 zákona o ochraně hospodářské soutěže je Úřad oprávněn za porušení ostatních povinností uvedených v zákoně uložit soutěžitelům pokutu až do výše 10 milionů Kč nebo do výše 10 % z čistého obratu za poslední ukončený kalendářní rok. Jestliže je prokázán majetkový prospěch soutěžitele v důsledků porušení povinností podle tohoto zákona, uloží se mu pokuta nejméně ve výši tohoto prospěchu.

Správní řízení neprokázalo, že účastník řízení získal z uzavření zmíněné Dohody majetkový prospěch. Při rozhodování o výši pokuty podle věty první ustanovení § 14 odst. 4 zákona za porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona, které nastalo uzavřením zakázané cenové dohody a zakázané dohody o rozdělení trhu, Úřad především přihlížel k závažnosti a délce tohoto porušení zákona. Soutěžní právo obecně považuje dohody o cenách za jedno z nejzávažnějších protisoutěžních jednání, i když na vertikální cenové dohody je pohlíženo mírněji, neboť zpravidla nemají tak závažný dopad na soutěž jako dohody soutěžitelů na horizontální úrovni. Přesto i vertikální cenová dohoda představuje závažné porušení zákona. Z hlediska závažnosti porušení zákona je třeba vzít v úvahu také to, že účastník řízení uzavřel s Ing. Alexejem Dzurendou zároveň i další zakázanou dohodu o rozdělení trhu, jejíž neplnění znamenalo sankci v podobě ukončení spolupráce. Naproti tomu Úřad při rozhodování o výši pokuty vzal v úvahu zejména to, že správní řízení prokázalo uzavření zakázaných dohod pouze s Ing. Alexejem Dzurendou, tudíž hospodářská soutěž na vymezeném relevantním trhu nebyla podstatně narušena, když pouze jeden z mnoha odběratelů účastníka řízení byl ve svém podnikatelském rozhodování omezen povinností dodržovat ujednání v bodech 6 a 7 předmětné Dohody. Ani délku trvání zmíněných dohod nelze považovat za významně dlouhou, neboť Dohoda byla plněna necelý rok, když k 30. 9. 1999 byla účastníkem řízení vypovězena. Tyto skutečnosti jsem vzal v úvahu při rozhodování o výši pokuty a pokutu uloženou správním orgánem I. stupně ve výši 150 000,- Kč snížil na částku 100 000,- Kč.

S ohledem na čistý obrat účastníka řízení má tato sankce spíše preventivní než represivní charakter. Současně se ztotožňuji s důvody správního orgánu I. stupně, který neuložil sankci za porušení zákona druhému účastníku řízení Ing. Alexeji Dzurendovi.

Ze všech shora uvedených důvodů jsem návrhu účastníka řízení na zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení nevyhověl, napadené rozhodnutí v bodech 1. a 2. výroku potvrdil a v bodu 3. výroku o pokutě změnil tak, jak je shora uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

právní zástupce účastníka řízení
Mgr. Radek Pokorný, advokát
advokátní kancelář Pokorný, Wagner a spol.
Krocínova 1, 110 00 Praha 1

Wrigley, s. r. o.
Sokolovská 270, 190 00 Praha 9

Ing. Alexej Dzurenda
Zahořany 123, 345 47 Zahořany

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 8. 2001 a stalo se vykonatelným dne 17. 9. 2001.